

Όταν η μεγέθυνση οδηγεί σε παραμόρφωση: Παρουσίαση σπάνιου παραφινώματος πέους

Ολυμπία-Ευαγγελία Χατζηγιάννη, Αλεξάνδρος Χαμζίν, Χρήστος Αντωνίου, Παναγιώτης Καρυδάκης,
Αναμπέλλα-Ιωάννα-Νεφέλη Γαλλοπούλου, Ευάγγελος Μαντέλλος, Γεώργιος Λάππας,
Δήμητρα Ρίγα, Χρύσα Γλαβιά, Αχγλλέας Δρογώσης, Βασίλειος Σπατής

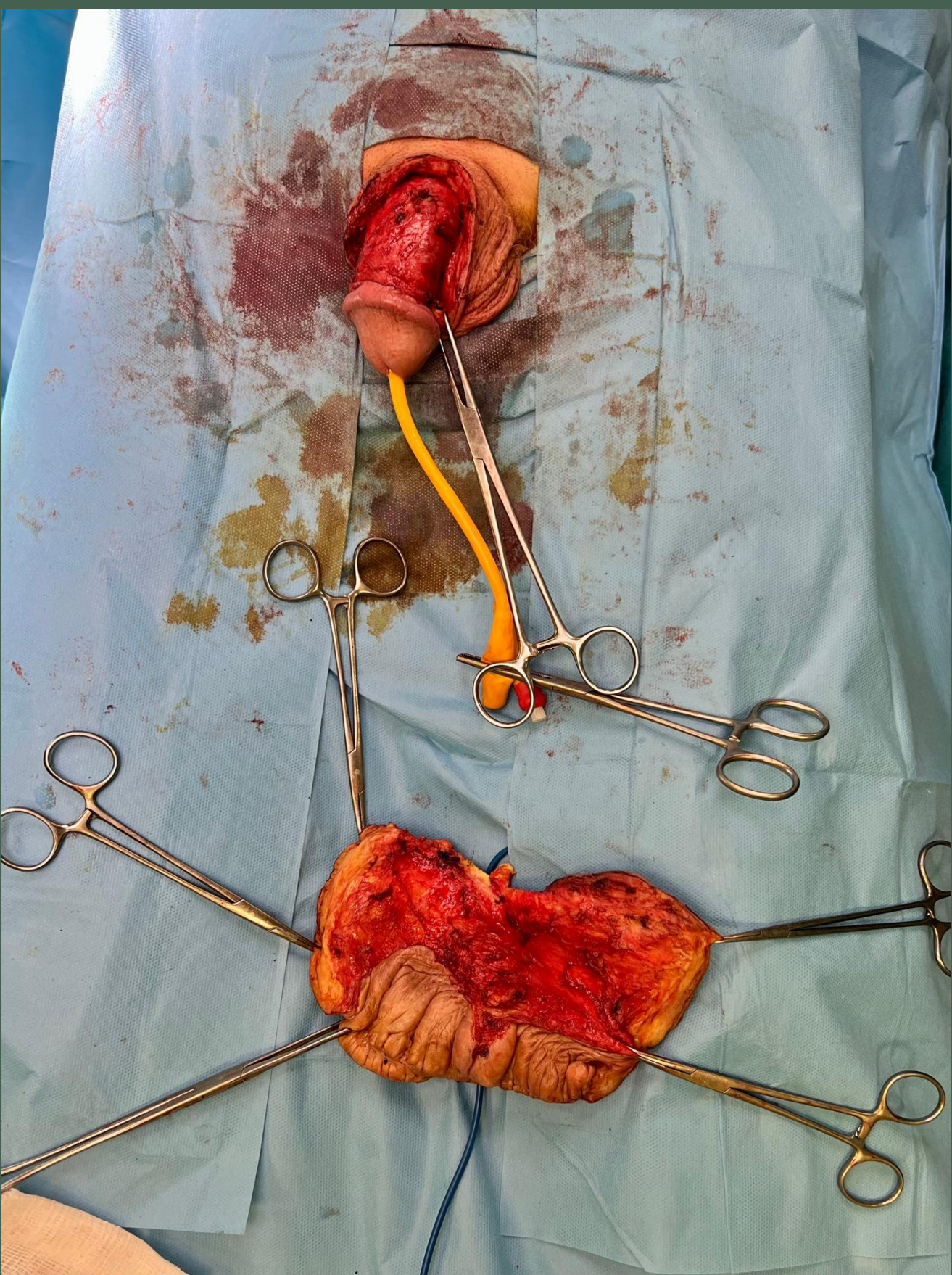
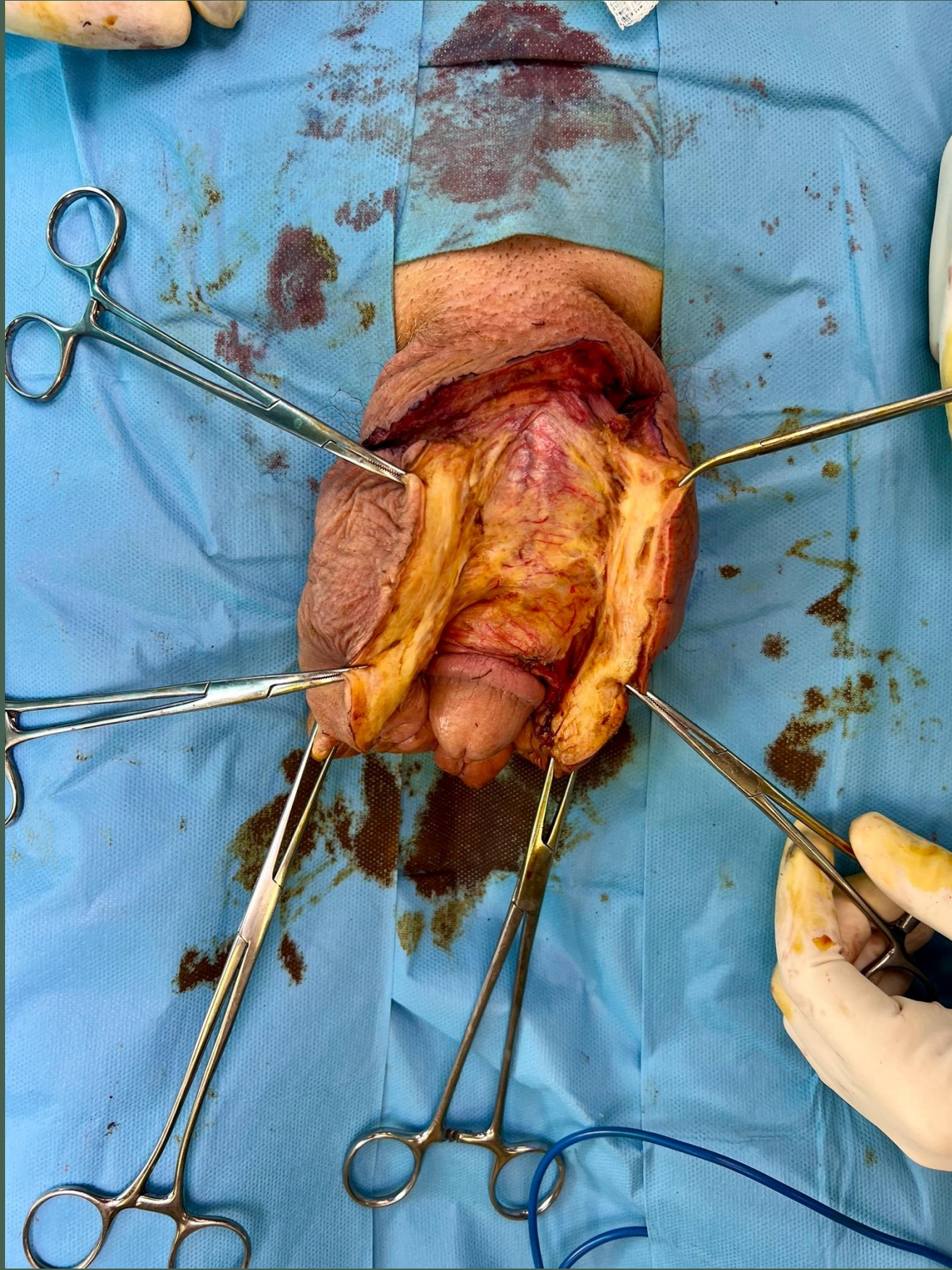
Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών Ιπποκράτειο

Σκοπός της μελέτης

Το παραφίνωμα του πέους αποτελεί μια σπάνια αλλά ιδιαίτερα σημαντική επιπλοκή, η οποία προκύπτει μετά από την έγχυση υγρής παραφίνης με στόχο την αισθητική βελτίωση ή τη λειτουργική μεγέθυνση του πέους. Η πρακτική αυτή, αν και εφαρμόζεται κατά καιρούς, μπορεί να έχει σοβαρές και μακροχρόνιες συνέπειες στη δομή και τη λειτουργικότητα του πέους. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση ενός τέτοιου περιστατικού, με έμφαση στη διαγνωστική διαδικασία και στην επιτυχημένη χειρουργική του αντιμετώπιση.

Υλικό και Μέθοδος

Πρόκειται για άνδρα ηλικίας 47 ετών, ο οποίος προσήλθε στο νοσοκομείο με ιστορικό ενδοπεϊκής έγχυσης παραφίνης που είχε πραγματοποιηθεί πριν από δέκα έτη. Ο ασθενής ανέφερε σταδιακή απώλεια της λειτουργικότητας του πέους, συνοδευόμενη από έντονο αίσθημα βάρους στην περιοχή. Κατά την κλινική εξέταση διαπιστώθηκε οίδηματώδης και παθολογικά σκληρή ακροποσθία, με πλήρη απώλεια της αισθητικότητας. Δεν παρατηρήθηκαν σημεία φλεγμονής, ούτε παρουσία επιφανειακής εξέλκωσης. Ο εργαστηριακός έλεγχος ήταν εντός φυσιολογικών ορίων, συμπεριλαμβανομένων των δεικτών φλεγμονής και της καλλιέργειας ούρων, οι οποίοι απέκλεισαν την ύπαρξη ενεργού λοίμωξης.



Αποτελέσματα

Ο ασθενής υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση με πλήρη αφαίρεση της παραφίνης και ταυτόχρονη πλαστική αποκατάσταση των ιστών. Η ιστολογική εξέταση του υλικού ανέδειξε καθαρή παραφίνη, χωρίς συνοδές παθολογικές αλλοιώσεις. Η μετεγχειρητική πορεία υπήρξε εξαιρετικά ικανοποιητική. Παρατηρήθηκε σημαντική βελτίωση στη λειτουργικότητα, με επανεμφάνιση αυτόματων στύσεων και αύξηση της libido. Επιπλέον, σημειώθηκε αισθητική αποκατάσταση του πέους, με μοναδικό υπόλειμμα μια μικρή δερματική νέκρωση βάση, χωρίς να επηρεάζεται η λειτουργικότητα και χωρίς να απαιτηθεί χειρουργική διόρθωση.

Συμπεράσματα

Η ενδοπεϊκή έγχυση παραφίνης, αν και σε ορισμένα περιβάλλοντα εφαρμόζεται για αισθητικούς ή λειτουργικούς λόγους, μπορεί να προκαλέσει σοβαρές ανατομικές και λειτουργικές διαταραχές. Η καλύτερη στρατηγική παραμένει η πρόληψη, μέσω έγκαιρης ενημέρωσης των ασθενών από εξειδικευμένους επαγγελματίες υγείας σχετικά με τους κινδύνους της πρακτικής αυτής. Ωστόσο, ακόμη και σε περιπτώσεις με μακροχρόνια παρουσία παραφινώματος, η χειρουργική αφαίρεση σε συνδυασμό με κατάλληλη πλαστική αποκατάσταση μπορεί να οδηγήσει σε εντυπωσιακή βελτίωση τόσο της λειτουργικότητας όσο και της αισθητικής εικόνας, προσφέροντας σημαντικό όφελος στην ποιότητα ζωής των ασθενών.

